

Herren irrettesætter gennem Ellen White

Bibelen

- Som jeg gik i rette med eders fædre i Ægyptens ørken, vil jeg gå i rette med eder, lyder det fra den Herre Herren.

Ezekiels bog 20, 36

Bibelen

- Viis søn elsker tugt, spotter hører ikke på skænd.
Ordsp.13, 1
- Herren revser den, han elsker, han straffer den søn,
han har kær. *Ordsp. 3, 12*
- Thi buddet er en lygte, læren lys, og tugtens
revselse livets vej. *Ordsp. 6,23*

Bibelen

- Den, der hader revselse, dør. *Ordsp. 15,10*
- Ris og revselse, det giver visdom. *Ordsp. 29,15*
- I fædre! I må ikke opirre jeres børn, men opdrag dem i Herrens tugt og formaning. *Efesebrevet 6, 4*

Herren irttesætter gennem Ellen White

Vidnesbyrd for menigheden (testimonies)

- bind 1 s. 71 - overskrift: Nægter at irttesætte
- bind 1 s. 210 - overskrift: Vidnesbyrd 6 (1861) Irttesættelse af efterladenhed
- bind 1 s. 233 - overskrift: Skjulte irttesættelser
- bind 1 s. 311 - overskrift: Jalousi og uvenlig kritik
- bind 2 s. 93 - overskrift: Advarsler og irttesættelser
- bind 2 s. 162 - overskrift: Kamplyst irttesættes
- bind 2 s. 216 - overskrift: Advarsler til menigheden
- bind 2 s. 539 - overskrift: Irttesættelse mod egenkærlighed
- bind 2 s. 558 - overskrift: Råd til en nydelsessyg datter
- bind 4 s. 164 - overskrift: Jeremias irttesætter Israel
- bind 4 s. 227 - overskrift: Modstand mod redelige advarsler
- bind 4 s. 537 - overskrift: Advarsler og formaninger
- bind 5 s. 94 - overskrift: Avind og dadlesyge
- bind 5 s. 114 - overskrift: Advarsler og irttesættelser
- bind 5 s. 520 - overskrift: Råd til de unge
- bind 6 s. 341 - overskrift: Sektion seks - Advarsler og råd Om at vise gæstfrihed
- bind 7 s. 260 - overskrift: Menighedstugt
- bind 8 s. 48 - overskrift: Sektion to - Ofte gentagene råd Advarsler og råd til Battle Creek menigheden

- bind 4 s. 176 - underoverskrift: Guds advarsler afvises
- bind 4 s. 192 - underoverskrift: Disciplin i familien nødvendig
- bind 4 s. 193 - underoverskrift: Kritik mod dem, der bærer byrder
- bind 3 s. 273 - underoverskrift: Elias irttesætter Akab
- bind 5 s. 258 - underoverskrift: Pligt til at irttesætte pengeelskere
- bind 5 s. 676 - underoverskrift: Pligt at irttesætte
- bind 5 s. 678 - underoverskrift: Forkastelse af irttesættelse
- bind 8 s. 283 - underoverskrift: Advarsler imod indbildning

26 af 613 kapitler har irttesættelse i overskriften.

ELLENWHITEZOOM.SE

Herren irttesætter gennem Ellen White

- ***Vidnesbyrd bind 4 – side 322***
- I to og bror C har ikke den sande dømmekraft. I har haft for stor tillid til disse mænds arbejde. Et skib kan være godt i næsten alle henseender; men hvis der blot er en mangel, - et ganske lille stykke tømmer falder ud, - er alle om bord i livsfare. Alle led på en kæde, skal være gode, kun ét defekt led ødelægger dets værdi. Personer som har fremragende egenskaber, kan have nogle bestemte karaktertræk, som gør dem uegnede til at få betroet Guds højtidelige og hellige arbejde. Men disse mænd er mangelfulde i næsten alt der angår kristen karakterfasthed. Deres eksempel er ikke efterlignelse værdig.

Vidnesbyrdene bind 5:94

Behandle hinanden pænt

Det smerter mig at sige, at der er ustyrlige tunger blandt menighedens medlemmer. Der er falske tunger, som lever af at gøre fortræd. Der er lumske, hviskende tunger. Der er sladder, uforskammet indblanding i andres anliggender, spottende hentydninger. Nogle af dem, der ynder sladder, drives af nysgerrighed, andre af misundelse og mange af had til dem, gennem hvem Gud har talt irettesættende. Alle disse uharmoniske elementer er i virksomhed. Nogle lægger skjul på deres virkelige mening, medens andre er ivrige efter at fortælle alt det onde, de ved eller har mistanke om hos en anden.

Er der ingen venlighedens lov, som vi bør overholde? Har kristne mennesker fået myndighed af Gud til at kritisere og fordømme hverandre? Er det hæderligt eller endog blot ærligt, at man under venskabs maske leder en andens læber til at meddele hemmeligheder, som er blevet betroet til den pågældende og derpå gør brug af den således erhvervede kundskab til skade for vedkommende? Er det kristenkærlighed at opsamle hvert løbende rygte, at blotlægge enhver ting, der vil mistænkeliggøre en andens karakter og derpå fryde sig over at kunne bruge dette til skade for den pågældende? Satan hoverer, når han kan bagvaske eller såre en Kristi efterfølger. Han er »brødrenes anklager«. Skal kristne hjælpe ham i hans arbejde?

Blandt dem, der bekender sig til sandheden, har der altid været mænd og kvinder, som ikke har indrettet deres liv efter dens helliggørende indflydelse, sådanne, som er utro, men dog bedrager sig selv og ansporer sig selv til synd. Vantroen viser sig i deres liv, deres opførsel og karakter og dette frygtelige onde virker ligesom et kræftsår.

Satan studerer omhyggeligt de synder, som ligger i menneskenes væsen og begynder derpå sit arbejde for at forlede og besnære dem. Vi er omgivet af de sværeste fristelser, men der er sejr for os, dersom vi på mandig vis kæmper Herrens kampe. Alle står i fare. (98) Men dersom I vandrer i ydmyghed og bøn, vil I komme ud af den lutrende proces mere dyrebare end det fine guld, ja end Ofirs guld. Hvis I er ligegyldige og undlader at bede, vil I være som lydende malm og en klingende bjælde.

Slet tale

Vidnesbyrd bind 2 side 50

Søster F anspores af impulser og finder fejl; og har haft for meget at sige imod sine brødre og søstre. Dette vil skabe forvirring i en menighed. Hvis hun kunne styre sine egne tanker, vil en stor sejr opnås. Hvis hun ville søge efter den himmelske prydelse, endda et sagtmødheds og fredens smykke, som Gud, himmelens og jordens Skaber, sætter stor pris på, vil hun da være en virkelig hjælp for menigheden. Hvis hun ville værne om Kristi Ånd og blive en fredsskaber, ville hendes egen sjæl blomstre op og hun vil være en velsignelse for menigheden hvor hun end kommer hen. Hvis hun ikke er omvendt og en fuldstændig forandring arbejder sig inde i hende, vil hendes påvirkning, med mindre hun oplærer sig selv til at være træg at tale og træg til vrede og opelsker sand kristen belevenhed, vise sig at være skadelig og de menneskers lykke som er knyttet til hende vil lide skade.

Brev til en forældreløs dreng

Vidnesbyrd 2:314

Kære søster S: Nogle ting har været vist mig med hensyn til dig. Du har ikke en fornemmelse af din sande tilstand. Du mangler at dybt og gennemgribende nådesarbejde i dit hjerte. Du behøver at bringe dit hjerte og dit hus i orden. Dit eksempel (315) i din familie er ikke værd at efterligne. Du når en lav standard, men når ikke vor guddommelige Herres standard. Du holder af at besøge og tale og du siger mange ting der er upassende for en kristen. Dine udtalelser er overdrevne og kommer ofte langt væk fra sandheden. Dine ord og handlinger vil dømme dig på den sidste dag.

Din samtale er ofte af en lav art. Du narrer din egen sjæl og dette bedrag vil vise sig at være skæbnesvangert medmindre du vågner op og ser dig selv som du er og vender dig til Gud med sindets sande underdanighed. Du er tilbøjelig at gå på vildspor. Din søn har ikke en erfaringsmæssig kundskab til Gud eller sandhedens hellige krav. Han er indbildt af sine forældre at han er kristen, men han er den elendigste repræsentant af sabbatsholdende kristne. Du har et arbejde at udføre med at styre din tunge. Den er et lille lem og praler meget, men den behøver nådens bidsel og en smugle selvkontrol så den ikke løber på må og få. Din samtaler er af en lav art og du føjer dig med megen tarvelig snak. »Lad ingen rådden snak udgå af jeres mund, men kun ord, som er gode til fornøden opbyggelse, så de kan blive til velsignelse for dem, der hører dem.»

Reformarbejdet må begynde med dig. Du bør blive ren i din samtale og vogter i hjemmet, holde af hjemmepligter, holde af din mand og dit barn. Du bør bestræbe dig på at økonomisere din tid så at du ikke overbebyrder dig. De lette hjemmepligter som du skal udføre, kan (316) du bære uden at blive overbebyrdet, dersom du udviser udholdenhed og er godt flittig.

Måtte Herren overbevise dig om disse ting idet du læser disse linjer. Jeg bønfalder dig at pådrage dig en hustrus og moders sagtmodige værdighed. Du burde alvorligt søge efter den indre besmykkelse, selv smykket for sagtmodighed og fred, som i Guds øjne er af stor værdi. Med tålmodighed, nåde og en blid ydmyghed kan du lære din stakkels bedragede dreng kristendommens første principper og rigtig dannelse eller kristen høflighed. Du er ofte heftig og højrøstet. Oh, hvor vigtigt er det ikke du indser dette arbejde skal udrettes, før det er for sent! Nu indbyder Jesus dig, at du skal komme til ham og lære af ham, for han er sagtmodig og beskeden af hjertet. Det løfte han har givet dig er pålideligt, at du vil finde hvile hos ham. Du har et stort arbejde at udføre. Bedrag ikke din egen sjæl, men ransag dig selv i evighedens lys.

Som en familie behøver I at helliges ved sandheden. Kære søster, vil du se arbejdet, som skal gøres for dig og gøre det uden tøven, så din indflydelse kan blive til frelse? Arbejd på din frelse med frygt og bæven. Gå i visdom dem i møde, der er uden for, genvind din tid. »Jeres tale skal altid være vindende, krydret med salt, så I ved, hvorledes I bør svare enhver især.«
»alt, hvad der er sandt, hvad der er sømmeligt, hvad der er retskaffent, hvad der er rent, hvad der er elskeligt det skal I have i tanke!

Der er nok af nyttige emner at meditere og samtale over. Den kristnes samtale bør være i himlen, hvorfra vi søger efter Frelseren. Meditation over himmelske sager er gavnlige og vil altid ledsages med Helligåndens fred og trøst. Vort kald er helligt, vor bekendelse er ophøjet. Gud renser sig selv et særskilt folk, nidkær i gode gerninger. Han sidder og renser og lutrer sølvet. Når slagter og tin er væk, så vil hans billede genspejle sig fuldstændigt i os. Så vil Kristi bøn for sine disciple besvares ved os: »Hellige dem ved sandheden! dit ord er sandhed.« Når sandheden har en helliggørende indflydelse på vore hjerter og vore liv, kan vi give Gud gode kærkommene gerninger og kan forherlige ham her på jorden og få del i guddommelig natur.”

Forståelse for de fejlede

Vidnesbyrd 4:322

I to og bror C har ikke den sande bedømmelseskraft. I har haft for stor tillid til disse mænds arbejde. Et skib kan være godt i næsten alle henseender; men hvis der blot er en mangel, - et ganske lille stykke tømmer falder ud, - er alle om bord i livsfare. Alle led på en kæde, skal være gode, kun et defekt led ødelægger dets værdi. Personer som har fremragende egenskaber, kan have nogle bestemte karaktertræk, som gør dem uegnede til at få betroet Guds højtidelige og hellige arbejde. Men disse mænd er mangelfulde i næsten alt der angår kristen karakterfasthed. Deres eksempel er ikke efterlignelse værdig.

Der er meget der må gøres for dig, min bror, før dit arbejde kan blive, hvad det burde være. Din forståelse er blevet formørket. Forståelse og enighed med dem, som kommer af en dårligere støbning, ophøjer og forædler dig ikke, men fordærver og tærer din ånd og vil ødelægge din nyttighed og adskille dig fra Gud. Du er af en impulsiv natur. Hjemmelivets og sagens byrder hviler ikke særlig tungt på dig og hvis ikke du hele tiden er under Guds Ånds forædlende indflydelse, vil du være i fare for at blive grov og rå. For at kunne fremstille Kristi karakter rigtig, må du åndeliggøres og bringes i tættere forbindelse med Gud i det store arbejde som du er involveret i. Dine egne tanker må højnes, dit eget hjerte helliges, for at du kan blive en medarbejder sammen med Jesus Kristus. »Tvæt jer, I, som bærer Herrens kar!«

Guds ord vrimler af grundsætninger for at rette livsvaner og vidnesbyrdene, generelle og personlige, er beregnet på at gøre mere opmærksom på særlig disse principper; men alt dette har ikke gjort særligt indtryk på deres hjerter og sind og får dem til at se det nødvendige i absolut reform.

Bror C behøver Guds blødgørende og forædlende Ånd i sit hjerte. Han må udvise den i sit hjem. »Afsky det onde, hold jer til det gode.« Lad den egenmægtige, diktatoriske og kritiske ånd blive bortlagt fra hans hjem, med al ondsindethed.

(326) Den samme undertrykkelse og fordømmelse vil føres videre ud i menigheden. Hvis hans følelser blødgøres noget for en tid, vil han være på en venligere måde; men hvis de kommer over til det modsatte, vil han også handle derefter. Han har ikke udvist selvkontrol og selvdisciplin. Når Bror D har en mangel, har hans dommere og dem som fordømte ham ti. Bror A, hvorfor tog du ikke helt den undertryktes side? Hvorfor gik du ikke på kompromis med denne sag? Hvorfor løftede du ikke din stemme, ligesom din Frelser og sagde: »Den af jer, der er syndfri, lad ham være den første, der kaster sten på hende!«

Gud har behandlet bror D rigtigt og han bør give igen på Guds nådige behandling, uanset om mennesker har vist så lidt ømhed og almindelige menneskelige følelser. Det er bror D's privilegium at skjule sig i Kristus, fra tungekamp og mærke den uudtømmelige taknemmeligheds-, tilfredsheds- og fredskilder står åben for ham og er tilgængelig hvert øjeblik. Havde han ubegrænsede jordiske rigdomme, ville han ikke være ligeså rig, som han kan blive nu på rettigheden, at være på den rigtige side og drikke sig mæt af frelsens strømme.